

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 1 mars 1889, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 21 kap. 1 § ärfdabalken.

Från Andra Kammaren har lagutskottet fått emottaga en inom nämnda kammare af herr *N. Boström* i Bodbyn afgifven motion, n:o 47, så lydande:

»21 kap. 1 §. Ärfdabalken stadgar: Dessa äro laga skäl, med hvilka man sig från förmynderskap ursäkta må: — — — — —
— — — — — om man redan tvenne förmynderskap hafver, eller ett sådant, som annat ej tåla kan.

Med sistnämnda stadganden följer svårighet att finna lämplig förmyndare och tillfälle att befria sig från ett mindre behagligt sådant, då tvenne förmynderskap, oafsedt deras ringa beskaffenhet, utgöra giltigt skäl för befrielse från ett annat. Rättens pröfning om man redan tvenne förmynderskap hafver, synes mig lika riktig som i ett sådant, som annat ej tåla kan.

Med anledning häraf får jag vördsamt föreslå, det 21 kap. 1 § ärfdabalken erhåller följande förändrade lydelse:

Dessa äro laga skäl, med hvilka man sig från förmynderskap ursäkta må: om någon utrikes stadd är, eller så fjerran i landet boende, eller så träget embete hafver, eller så sjuk är, att han ej barnen, eller

deras gods rätteligen vårda kan: om man är sextio år gammal: om man sjelf många barn eger, eller om flere kullar äro, dem han förese bör: om man redan *ett eller tvenne förmynderskap hafver*, som annat ej tåla kan.»

Såvidt lagutskottet känner, har den nu gällande bestämmelsen, att innehafvandet af två förmynderskap ovilkorligen utgör laga ursäkt för öfvertagandet af ytterligare ett eller flere sådana, icke medfört någon olägenhet. Den synes också grunda sig på en riktig uppfattning af förhållandets natur. Med hvarje förmynderskap, äfven om den omyndiges egendom är obetydlig och lättskött, följer ju skyldighet att öfvervaka den omyndiges uppfostran och personliga förhållanden; och redan denna skyldighet synes vara af sådan beskaffenhet, att ingen bör kunna mot sin vilja tvingas att mottaga flere än två sådana uppdrag. Äfven i fråga om *ett* förmynderskap kan det ofta vara svårt för domstolen att pröfva, om det är sådant, att det ej kan bredvid sig tåla ett annat, och svårigheten af en dylik pröfning skulle naturligtvis blifva än större, om den skulle afse två förmynderskap. Dessutom har, särskildt på landsbygden, senare tiders lagstiftning dels skapat nya förtroendeuppdrag, hvilka en medborgare i allmänhet icke eger rätt att undandraga sig, dels betydligt ökat de åligganden, som medfölja åtskilliga dylika uppdrag af äldre ursprung. Detta torde utgöra ett ytterligare skäl att icke onödigtvis öka antalet af sådana uppdrag, hvilkas mottagande utgör en oefftergiftig medborgerlig pligt. Också har hvarken lagkomitén eller lagberedningen ifrågasatt någon ändring af det nu gällande stadgandet i förevarande punkt.

Lagutskottet hemställer följaktligen,

att ifrågavarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 mars 1889.

På lagutskottets vägnar:

Axel Bergström.